

[Hans Hansen (Rørby).]

6 750 Kr. Man kunde sige: naar man gennem Aar har opretholdt et Beløb til en personlig Understøttelse, kunde det maaske være vanskeligt at skride ind over for den enkelte; men der er ikke noget Beløb, der er fastlagt til Forfatterunderstøttelser. Hvad man har været enig om i Finansudvalget før, ved jeg ikke, men det findes ikke paa nogen Lov.

Vi kan ikke se, at det er en Opgave for Staten at støtte. Det er ikke, fordi jeg vil sige noget om de Herrer og Damer, der her er Tale om, som nu skulde have gjort sig fortjent til at faa en Understøttelse paa Finansloven. Støtte til Forfattere og Kunstnere bør kun ske ved, at Befolkningen aftager deres Produkter, eller ved, at Privatpersoner yder Bidrag eller sætter Indsamlinger i Gang. Men det er utilbørligt, at man tvinger Borgerne til at betale Skatter, som bruges til Understøttelse til Forfattere, hvis Bøger de maaske ikke gider læse; ja, maaske vilde mange snarere være tilbøjelige til at betale Penge for, at Forfatterne lod være at skrive dem.

Jeg vil anbefale, at man stemmer imod det uden for Udvalgets Liste stillede Ændringsforslag, og at man lukker Kontoen for ny Tilgang af Forfattere. Jeg synes, at man, selv om man ikke vil gaa ind paa Retsforbundets Betragtning af, hvad der er Statsopgaver, maa kunne blive enig om at nøjes med Understøttelse til de Forfattere, der engang er optaget paa Listen, men lade være at tage nye op i Stedet for dem, der dør eller forsvinder paa anden Maade. Man bør ikke fortsætte ad denne utilbørlige Vej og tage Folks Penge til Understøttelse til Forfattere, som Folk maaske ikke bryder sig om at have med at gøre.

Rager: Jeg skal ganske kort anbefale at stemme for de Bevillinger, som foreslaas i Ændringsforslaget uden for Udvalgets Liste, idet jeg blot skal bemærke, at Staten selvfølgelig ikke kan lade kulturelle Opgaver være den uvekkommende, og det forekommer mig ikke, at de Beløb, der gennem Finansloven ydes til Forfattere og Kunstnere, har en saadan Størrelse i Forhold til den danske Stats Budget, at man paa nogen Maade behøver at føle Betæneligheder ved dem eller at svinge sig op til store principielle Betæneligheder angaaende Tildelingen af disse Beløb. Den Ordning, der blev truffet for nogle Aar siden, hvorefter det ikke mere er Finansudvalget som saadant, men et for

Finansudvalget raadgivende Udvalg, der træffer Bestemmelsen om Fordelingen, forekommer mig at være en heldig Ordning, og jeg mener, at vi i Finansudvalget nærmest maa betragte det som en Ekspeditionssag, saaledes som det ogsaa er kommet til Orde fra anden Side i Dag, at Finansudvalget ved at anbefale den Indstilling, der er gjort af det paa dette Omraade mere sagkyndige Udvalg, overhovedet ikke tager Parti hverken for eller imod den paa-gældendes Produktion. Jeg skal med denne Motivering anbefale at stemme for dette Ændringsforslag.

Korsgaard: Naar man betænker, hvor helt anderledes man maa antage Retsforbundet ser paa Lovgivningsmagten end de fleste af de andre her i Tinget siddende Medlemmer, kan det ikke forbavse, at der maa komme et eller andet Punkt, hvor det giver sig Udtryk, her hvor vi behandler hele Finansloven; men jeg synes nu rigtig nok, det er ganske overordentlig faa Steder, det kommer til Udtryk, og under det Arbejde, jeg har været med til i Finansudvalget sammen med det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), har jeg faaet det bestemte Indtryk, at Retsforbundet praktisk talt er med paa det alt sammen, naar Partiet kommer med i praktisk Politik.

Det ærede Medlem vil ikke være med til en eller anden Kongres, hvis Nødvendighed jeg for øvrigt ikke har nogen personlig Mening om, men disse 3 000 Kr. er jo ikke noget uhyre stort Beløb. Men saa finder Retsforbundets Standpunkt sin særlige Udløsning over for Forfatterne. Er dette nu ikke overmaade symbolsk? Netop hvor det drejer sig om, at visse Mennesker paa Grund af deres særlige Evner kan skrive Bøger, som for mange Mennesker er af stor Betydning baade i den ene og den anden Retning, finder Retsforbundet sit Standpunkt ved at sige, at en Begavelse af den Art skal vi ikke støtte. Jamen, hvorfor skal vi saa understøtte Universitetet? Der kommer sikkert ogsaa mange Mennesker paa Universitetet, som hører et og andet, men som ikke faar noget ud af det.

Jeg mener, at det at skrive en god Bog kan være noget overordentlig værdifuldt for overmaade mange Mennesker. Naar vi f. Eks. ser paa en Forfatter som Nis Petersen, der har skrevet en saa herlig Bog som „Sandalmagernes Gade“, vil jeg hævde, at denne ene Bog skrevet bør Nationen gennem mange Aar være ham saa taknemmelig for, at det er med fuld Berettigelse, han faar et saadant Beløb. Andre kan have en